ἀστροφωτόμετρα, τά. Δ. Κ. ἐν Ἐγκυκλ. λ.
ἀστυάρχης, ὁ. Ἰταλ. gonfaloniere. Χρ. Α. Παρμ. 58.
ἀστύαρχος, ὁ. Α. Μουστ.
ἀστυ α τρικός. 3. Ἀκρ. 11 Αὐγ. 93.
ἀστυγραφία, ἡ. Μιχ. Χατζῆ Ἰωάννου 81.
ἀστυδιδάσκαλος. ὁ. «Ἐφ.» 2 Ἰουν. 87.
ἀστυδιοικητής, ὁ.
ἀστυϊατρικός, 3. (ἐπιθεωρήσεις. καθήκοντα.) Ἀκρ. 9 Ἰουλ. 94. — Σπ. Π. Λάμπρ. ἐν Ἑστ. ἐφ. 13 Δεκ. 94. — Πρωΐα 20 Μαρτ. 97.
ἀστυϊατρος, ὁ. Ἐφ. Κυβ.
ἀστυκισμός, ὁ. τὸ περὶ τὸ ἴδιον ἄστυ καταγίνεσθαι. Β. ἐν Ἀκρ. 26 Αὐγ. 89.
ἀστυκλινική, ἡ. Βασιλ. διάτ. 56.
ἀστυκολόγος, ὁ. Ἰταλ. civilista Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀστυκότης, ἡ. Λατ. urbanitas. Κ. Οἰκ. 30. — Δ. Ν. Βερν. 87.
ἀστυκτηνιατρικός, 3. (διάψευσις.) Πωπ ἐν Ἀκρ. 18 Ἰουν. 98.
ἀστυκτηνίατρος, ὁ. Ἐφ. Κυβ. — Παλιγ. 21 Φεβρ. 94. — Ἑστ. ἐφ. 16 Ὀκτ. 93.
ἀστυκριτικός, ὁ. διωρισμένος διὰ τὴν προεξέτασιν τῶν ἐν θεάτροις παριστανομένων δραμάτων, μή τι ἔχωσι σκανδαλῶδες. Σκρίπ. 4 Σεπτ. 95.
ἀστυμηχανικός, ὁ. Ἐφ. 94.
ἀστυνόμαρχος, ὁ. Κ. Κούμ. — Ἡ λέξ. αὕτη δὲν φαίνεται νὰ εἶναι τώρα εἰς χρῆσιν.
ἀστυνόμευσις, ἡ. Ἀκρ. 16 Αὐγ. 88.
ἀστυνομεύω. Θ. Κολοκοτρ. ἐν Παλιγ. 21 Ἰουν. 90. — Ἀκρ. 30 Μαΐου 91. — ἀστυνομεύεσθαι. Ἀκρ. 28 Δεκ. 96.
ἀστυνομίδια, τά. (ὑποκορ. τοῦ ἀστυνόμος.) Ἀκρ. 11 Ἀπρ. 95.
ἀστυνομικοδημαρχικός, 3. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 31 Ἰαν. 92.
«**ἀστυνομικοχωροφυλακικὰ** νομοσχέδια». (!) Ἀκρ. 6 Ἰαν. 97.
ἀστυνομόανδρες, οἱ. Ἀγγλιστὶ policeman. Ἀκρ. 5 Ἰουν. 95.
ἀστυνομογυναῖκες, αἱ. Ἀγγλιστὶ policewoman. Ἀκρ. 5 Ἰουν. 94.
ἀστυνομοδικαστικός, 3. (ἀρχή.) Πρ. ἐν Ἐγκυκλ. λ.
ἀστυνομολογία, ἡ. Θ. Ν. Φλογαΐτ. 74.
ἀστυνομοφάγος, 2. Ἀκρ. 22 Ἰουλ. 94.
ἀστυνομοφύλαξ, ὁ. Σχ. Λεβ. λ. 61. — Βρετ. ἀστ. 29 Ἰαν. 92.
ἀστυνομοχωροφυλακικά, τά. Ἀκρ. 16 Ἀπρ. 90.
ἀστυφυλακεῖα, τά. Γορύλ. ἐν Ἀκρ. 8 Ἀπρ. 94.
ἀστυφυλακή, ἡ. Νομοσχέδ. Ἑλλην. κυβερνήσ. 92. — Πρωΐα 10 Μαΐου 97.
ἀστυφυλακικός, 3. Ἀκρ. 28 Αὐγ. 95 καὶ 19 Ὀκτ. 96.
ἀστυφυλακοκρατία, ἡ. Ἄλφας ἐν Ἀκρ. 31 Μαρτ. 94.
ἀστυφυλακοσφαζομένη Ἑλλάς. Ἄλφας ἐν Ἀκρ. 17 Ἀπρ. 94.
ἀστυφυλακοφονία, ἡ. φόνος ὑπὸ ἀστυφυλάκων τελούμενος.
ἀστυφύλαξ, ὁ. Νομοσχέδ. Ἑλλην. κυβερνήσ. 92. — Πρωΐα 10 Μαΐου 97.
ἀστυχημική ἐπιθεώρησις, ἡ. ὄν. περιοδικοῦ ἐν Ἀθήν. 95. — ἀστυχημικός, ὁ. Ἔγγραφ. Διευθύνσεως ἀστυνομίας Ἀθ. καὶ Πειρ. 26. Ἰουν. 96.
ἀσυγγένεια, ἡ. Φίλ. Ἰω. ἐν φυσικῷ δικαίῳ, ἐκδ. Λ. Οἰκ.
ἀσυγκάλεστος, 2. Ἑλ. κώδ.
ἀσυγκατάνευστος, 2. Σχ. Λεβ. λ. 61.
ἀσυγκινησία. ἡ. Ἀκρ. 29 Σεπτ. 98.
ἀσυγκινήτως. Ἀκρ. 10 Ἰαν. 93.
ἀσυγκλάστως. Ἀδ. Κορ. 09.
ἀσύγκοπτος, 2. (τύπος λέξεως ἐν τῇ γραμματικῇ). Γ. Γεννάδ. — Λ. Χριστοδούλου.
ἀσυγκράτητος, 2. Ἀκρ. 21 Μαΐου 89. — Ἄστυ 18 — 9 Ἰαν. 92.
ἀσυγχωρησία, ἡ. Βαρθολ. Γεωργιάδ. 83
ἀσυδοσία, ἡ. (χυδαιέστερον ἀντὶ ἀσυνδοσία.) Ἀδ. Κορ. 05. — Σκαρλ. λεξ. 35. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Τὰ τῆς παλαιᾶς γλώσ. λεξικὰ δὲν ἔχουν τὴν λέξ. ταύτην, οὔτε τὰς ἑξῆς δύο.
ἀσυδοτικός, 3. (ἐπαγγελίαι. ἔνστικτα). Ἀκρ. 2 Ἰουλ. 89 καὶ 3 Ἀπρ. 93.
ἀσύδοτος, 2. (=ἀσύνδοτος.) Ἀδ. Κορ. 05. — Σκαρλ. λ. 35. — Ν. Κοντ. λ. 89.
ἀσυζητητί. ἐπίρ. Ἀκρ. 9 Μαρτ. 89.
ἀσυζήτητος, 2. Σκαρλ. λ. 56. — Ν. Κοντοπ. λ. 89. — Ἑστ. ἐφ. 5 Μαΐου 95.
ἀσυλαγώτητος, 2. Ζ. Μαθ.
ἀσυλλάβιστος, 2. ὃς οὐδὲ τὸ συλλαβίζειν ἐπίσταται. Ν. Δούκ. 14. — Ἐν τῷ τοῦ Weig. λεξ. καὶ ἐν τῷ τοῦ Ν. Κοντοπ. λεξ. 89 κεῖται τὸ ἀσυλλάβητος, ὃ ἀδόκιμον κρίνω.
ἀσύλλεκτος, 2. Βασιλ. διάτ. 67.
ἀσυμβιβασία, ἡ. Εὐγ. Βούλγ. — Ἐν τοῖς λεξ. τ. ἀρχ. γλ. ὑπ. ἡ ἀσυμβασία.
ἀσυμβιβάστως, Ν. Κοντοπ. λεξ. 89. — Μ. Κυργούσ. ἐν Πρωΐᾳ 22 Ἰουλ. 97.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ